

армия. В превода взе участие и Радойнов, Валцаров диктуваше, а Антон Попов пишеше. Това ставаше в кухнята, за да може бързо да се изгори написаното в запалената печка, в случай на полицейска проверка. Речта беше преписана в двадесетина екземпляра, а вечерта ние с Бойка бяхме заангажирани в разпространяването ѝ. Всичко мина благополучно. Денят беше спокоен и външно с нищо не предвещавахе страшната буря, която се разрази през нощта и през следващите дни.

Рано след обяд Радойнов напусна квартирата, а скоро след него излезе и Валцаров. Прибра се изморен вечерта.

Към 4 часа сутринта на 4 март пет души цивилни и трима униформени полицаи нахлуха в дома на Валцаров. В разстояние на няколко минути всички, на брой 6 души бяхме изправени в хола по долни дрехи с вдигнати нагоре ръце. На Валцаров вързаха ръцете с въжence и го отделиха от нас, въведоха го в стаята. Започна обиска на жилището, който продължи 4 часа. Всичко беше обърнато с главата надолу. Разхвърлени бяха леглата, отворени бяха чекмеджета, размествани бяха мебели, най-щателно беше прегледана библиотеката на Валцаров. Нищо, особено тежко компрометиращо не се откри. Само моето положение се отежни от факта, че между вещите ми агентите намериха руски екземпляр от първата реч на Сталин пред съветските народи произнесена по радиото на 3 юли 1941 г. Към 8 ч. сутринта четирима бяхме арестувани: Валцаров, брат му Борис, бротовчед им Любомир Везев и аз. До дирекцията на полицията отидохме с трамвай. Четиримата стояхме на предната платформа на трамвая в тесен кордон от цивилните полицаи. Външно Валцаров беше спокоен, само очите му някак странно горяха и издаваха тревога. Може би съжаляваше за това, че остават още много задачи неизпълнени, а може би го гнетеше мисълта, че този път няма да се изплъзне от лапите на полицията. Полицаяте бяха в добро настроение и открито демонстрираха задоволството си от сполучливия "улов".